

RAZPAD

Celovečerna drama

Iza Strehar

maj - november 2015

© Iza Strehar

Uporaba in reprodukcija besedila brez pisnega dovoljenja avtorice je prepovedana.

Osebe:**ZALA****LENA****ANDREJ****VIDA****ADAM****HELENA****LUKA****PSIHIATER (GLAS)**

1. DEJANJE

1. PRIZOR

Zvočni posnetek.

ZALA

Ko sem bila majhna, smo imeli doma mačko, ki je imela pokvarjeno maternico. Ker je imela pokvarjeno maternico, nikoli ni povrgla živih mladičev. Vedno mrtve. Enkrat je povrgla tri mladiče. Zadnji se je z repom zataknil v njo in ga je nato mačka vlekla za sabo. To je moj zelo živ spomin. Jaz sem stala na soncu, mimo pa je prišla mačka in mrtev, krvav mladič, ki je visel iz nje.

PSIHATER

Lažeš.

ZALA

Ne lažem.

PSIHATER

Nikoli niste imeli mačke.

ZALA

Misliš, da si izmišljujem?

PSIHATER

Ja.

ZALA

Kot prvo si ne izmišljujem. Kot drugo pa ne bi imelo veze tudi, če bi si izmišljevala. Ta zgodba je pomembna kot metafora.

PSIHATER

Metafora česa?

ZALA

Ne vem. Vsega. Sveta. A ni ta svet kot nekakšna pokvarjena maternica mačke, ki ne more rojevati zdravih mladičev, a se vseeno naprej goni in razmnožuje?

PSIHATER

Tu nisva zato, da mi pripoveduješ neke metafore, ampak da mi poveš, kaj se je tebi dejansko zgodilo in da analizirava, kako je to vplivalo nate.

ZALA

To tudi počnem.

PSIHATER

Ne, Zala, ti meni lažeš.

ZALA

Ne, ti ne.

PSIHIA TER

Tvoje zgodbe niti konsistentne niso.

ZALA

Me obtožuješ, da je vse, kar sem ti povedala laž?

PSIHIA TER

Ne, ne vse. Ampak nekaj gotovo. In nisem prepričan, če ti sama verjameš svojim lažem, gotovo pa je, da mi lažeš.

ZALA

Ti meni lažeš.

PSIHIA TER

Pa ti ne.

ZALA

Moj brat in sestra ti plačujeta, da me poslušáš, analiziraš in se pretvarjaš, da ti je mar zame.

PSIHIA TER

Dovolj za danes.

ZALA

Moraš domov?

PSIHIA TER

Konec mojega delovnika je.

ZALA

In moraš domov k svoji ženi.

PSIHIA TER

Ja.

ZALA

K svoji lepi, popolni ženi.

PSIHIA TER

Nikoli nisi spoznala moje žene, tako da nehaj.

ZALA

Nisem je spoznala. Lahko pa si jo predstavljam. Urejena, skrbna, odgovorna. Nikoli ne upa oporekati. Nikoli ne vidi temne plati v ljudeh. Noče je videti.

PSIHIA TER

Nehaj ugibati.

ZALA

Vsa gospodinjska opravila ji gredo odlično. Vsako stanovanje lahko spremeni v dom. Vsak njen obrok je okusen. Vsaka srajca, ki jo zlika, je zlikana popolno. Popolno vzgaja tvoja dva blond otroka...

PSIHATER

Moja otroka sta rjavolasa.

ZALA

(se ne pusti zmesti)

...tvoja rjavolasa otroka. Skrbi zanju, ko imata vročino, preverja njuno domačo nalogo, vozi ju na obšolske dejavnosti. Nima pojma o politiki. Nima pojma, kaj se dogaja izven vajinega življenja. Kar tebi ustreza, ker se lahko popolnoma posveti tebi in vajini družini. In vajinemu psu. Seveda imata psa. Takšnega, ki ni prevelik, ampak tudi ne premajhen.

PSIHATER

Dovolj bo.

ZALA

Rada hodi na sprehode s tem psom. Trikrat na teden hodi na pilates, da ohranja svojo popolno, proporcionalno postavbo. In dvakrat na teden fuka s tabo.

PSIHATER

Zala!

ZALA

Pardon. Se ljubi s tabo. Seveda, vidva ne fukata. Vidva se ljubita... čeprav si ti v resnici na skrivaj želiš fuka in ne ljubljenja. Včasih jo opazuješ, kako na vseh štirih lošči parket z dišečim limoninim lakom. In jo opazuješ od zadaj. Opazuješ njene boke, ki se ob loščenju zibajo levo in desno. In edino, o čemer lahko razmišljaš je, kako zelo te vznemirja, ko je na vseh štirih...

PSIHATER

Nehaj.

ZALA

...in kako rad bi jo naskočil od zadaj in jo fukal tako močno, da bi stokala napol iz užitka in napol iz bolečine. Fukal tako močno, da bi imela občutek, da jo daješ na pol. Ampak tega ne narediš, ker je mati tvojih otrok, in se ti zdi, da to ne bi bilo spoštljivo do nje. In nato bi, tik, preden bi eksplodiral, svoj kurac porinil v njena usta in jih napolnil s spermo. Ista usta, s katerimi ona zaželi lahko noč in lepe sanje vajinima prikupnima rjavolasima otrokoma in ju nato poljubi na čelo...

PSIHATER

DOST!

(zvok skodelice, ki pade na tla in se razbije)

2. PRIZOR

Vstopi Vida otovorjena z goro nakupovalnih vrečk. Zala jo z zanimanjem pogleda.

ZALA

A se bliža tornado?

VIDA

(zmedeno)

Kaj? Zakaj?

ZALA

Ker si toliko nakupila, da izgleda kot da naslednjih nekaj mesecev ne bomo mogli iz hiše in potrebujemo zalogo.

VIDA

(se nasmehne)

Ja, malo sem pretiravala, ampak tako ali tako je torek in za nakupe ob torkih obstajajo posebni kuponi, ki vrednosti nakupa zbijejo deset procentov.

ZALA

Zakaj ob torkih?

VIDA

(skomigne z rameni)

Ne vem, tako so se pač odločili.

ZALA

Aha. No, pokaži, kaj si kaj kupila.

VIDA

Bolj kot ne hrano in higienske pripomočke.

ZALA

Vseeno pokaži.

VIDA

Dobro.

(prične brskati po vrečkah in iz ene izvleče gel za telo)

Če te res zanima. Gel za telo.

ZALA

(jo pogleda izpod čela)

Aha.

VIDA

Vem, sama si rekla, da hočeš vedet.

ZALA

Vem, vem. No, pojasni mi, zakaj si kupila točno ta gel.

VIDA

Kaj?

ZALA

Prišla si v trgovino in zagledala goro ponudbe različnih gelov, različnih vonjev, cen, ponudnikov in tako naprej in tako dalje. Zakaj si izbrala ravno ta gel?

VIDA

Pogledala sem sestavine, nato sem jih odprla in poduhala, da bi ugotovila, kateri vonj mi najbolj ustreza.

ZALA

Ni funkcija umivanja predvsem, da si čist?

VIDA

Ja, ampak šteje tudi to, da se med tuširanjem dobro počutiš, da ti vonj daje prijetne občutke in ti morda celo vzbudi določene spomine... Na primer na poletje...

ZALA

In zato si izbrala limono. Ker imaš rada sveže vonje, ki te spominjajo na poletje?

VIDA

Ne. V resnici navadno izberem vonj po jogurtu.

ZALA

(posmehljivo)

Po jogurtu.

VIDA

Ja.

ZALA

In zakaj si tokrat izbrala vonj po limoni?

VIDA

Ker imam kartico zvestobe, s katero imam na določene izdelke popuste. Zato vedno preverim v reklamih, ki jo pošljejo na dom, kateri izdelki so določen teden v akciji. In ta teden je bil petnajst odstotni popust na ta gel. Poleg petnajst odstotnega popusta pa ta teden ob nakupu dobiš gratis...

(Vida izvleče iz vrečke šampon)

...šampon. Zato sem vzela ta gel.

ZALA

(negotovo)

A kar tako? Gratis?

VIDA

Ja. A ni super?

ZALA

Pa že. A nisi mogla pa vzeti preprosto samo gratis šampona?

VIDA

Ne, ker je gratis poleg nečesa drugega.

ZALA

In koliko bi bil samo šampon? Brez gela?

VIDA

Tri evre in pol.

ZALA

Ampak sedaj je zastonj, ker si zraven kupila še gel?

VIDA

Tako je. Ni to čudovito?

ZALA

Kar pomeni, da je vrednost izdelka relativna.

VIDA

Kako?

ZALA

Šampon je torej vreden tri evre, ampak v primeru nakupa nečesa drugega, ni vreden nič.

VIDA

No...

ZALA

Ne, ne, saj razumem. Ni stabilne valute. Za nobeno reč ne moremo vedeti dejanske vrednosti. Prav.

VIDA

(jo razmišljujoče gleda)

Nima ravno smisla razmišljati o teh rečeh...

ZALA

Ne, saj razumem. Gremo naprej.

VIDA

(neprepričljivo)

Prav.

(Vida se skloni in iz vrečke izvleče komplet petih spodnjic)

ZALA

Ti je zmanjkalo spodnjic?

VIDA

Ne, ampak na ta komplet je bilo sedemdeset procentno znižanje... Kar pomeni, da sem prihranila sedemdeset procentov.

ZALA

Ampak glede na to, da jih ne potrebuješ, si v resnici zgolj zapravila trideset procentov.

VIDA

(zmedeno)

Ja in ne...

ZALA

Kaj si še kupila?

VIDA

(se nasmehne in iz vrečke izvleče mleko)

Mleko. Za kalcij in vitamin D.

ZALA

(se igra igrico)

U, u, čakaj, bom sama ugotovila.

VIDA

No, daj.

ZALA

Izbrala si najmanj kaloričnega, ker se približuje poletje in bi bila rada pripravljena na bikini sezono...

VIDA

Ja...

ZALA

In izbrala si to znamko, ker je to ena redkih mlekarn, ki so še v lasti naše države in podpiraš domačo proizvodnjo...

VIDA

(skesano)

Ne... Če povem po pravici, se mi je samo dopadla kravica, ki je narisana na tem tetrapaku... A ni fletna?

ZALA

(se nasmehne)

Mal pa. Kaj imaš še?

(Vida izvleče dvoje britvic. Ene modre in ene vijolične)

Modre so za Andreja in vijolične so zate.

VIDA

Ja. Če povem po pravici, bi bilo meni povsem vseeno, če bi uporabljala oba iste britvice.

ZALA

In zakaj jih ne?

VIDA

(v zadregi, malo tišje)

Ker Andreja moti, če si z isto britvico, s katero se on brije po obrazu, jaz brijem po mednožju.

(Zala bruhne v smeh, Vida se ji pridruži, Vida izvleče iz vrečke žensko revijo in jo poda Zali, Zala jo zmedeno gleda)

ZALA

Ampak to ni revija, za katero sem te prosila...

VIDA

(opravičujoče)

Vem. Ampak Andrej mi je zabičal, naj ti kupim to in ne...

ZALA

(zgroženo lista po reviji)

Torej, namesto s socialnimi in političnimi težavami, naj se po vajinem mnenju ukvarjam s težavami mastne kože in vraščenih dlak?!

VIDA

Oprosti, ampak...

ZALA

(lista po reviji, nato jo odvrže)

A si ti krvavela, ko si izgubila nedolžnost?

VIDA

(v zadregi)

Ne zdi se mi primerno govoriti o tem...

ZALA

Zakaj?

VIDA

(menca)

Ker, no, ker...

ZALA

Ker ti je moj brat vzel nedolžnost?

VIDA

No, pač...

ZALA

(zamenja temo)

Kako sta se ti in Andrej sploh spoznala?

VIDA

(se nasmehne)

To ni preveč zanimiva zgodba.

ZALA

Vseeno povej.

VIDA

Delala sem kot natakarica v restavraciji. In Andrej je enkrat prišel tja na poslovno večerjo. Zdel se mi je tako lep, da niti enega naročila nisem pravilno prinesla. Eden od njegovih partnerjev je bil zaradi tega jezen. In je kričal name. Andrej pa se je postavil zame. Kasneje mi je povedal, da mu je bilo prisrčno, kako zmedena sem. Na koncu me je prosil za telefonsko številko in jaz sem mu jo dala.

ZALA

In rom pom pom, bila je ljubezen na prvi pogled?

VIDA

Niti ne. Po tem, ko sva bila na prvem zmenku, nisem do njega čutila čisto nič. Ampak je bil vztrajen. In potem je moja mama zbolela. In Andrej je plačal za njeno zdravljenje, priskrbel ji je najboljše zdravnike in podobno... Videla sem, kako dober in velikodušen človek je v resnici in s tem je prišla ljubezen.

ZALA

Torej si ga poročila iz hvaležnosti.

VIDA

Ne, poročila sem ga iz ljubezni.

ZALA

Ampak zaljubila si se iz hvaležnosti.

VIDA

Ne, zaljubila sem se, ker sem videla, da ima dobro srce.

ZALA

In temu dobremu srcu si bila hvaležna.

VIDA

(se nasmehne)

Pismo, si trmasta. Ja, verjetno, na nek način. Andrej me je potegnil iz precejšne bede. Moja družina je socialno precej šibka. Zaradi tega imam ves čas občutek, da si ga ne zaslužim, da nisem dovolj dobra zanj in da mu ne dajem dovolj ljubezni.

ZALA

Ljubezni ne moreš meriti v denarju.

VIDA

Vem. Saj ga nimam rada samo zaradi njegovega denarja.

ZALA

(zavije z očmi)

Vem, ampak zaradi njegovega velikega srca, v redu je, sem dojela.

3. PRIZOR

(vstopi Andrej, nekoliko slabe volje)

VIDA

Kaj pa je narobe?

ANDREJ

Nič, nek sestanek smo imeli.

VIDA

Kakšen sestanek?

ANDREJ

Sredstva krčimo. In bomo mogli odpustiti dvajset ljudi.

VIDA

Dvajset?!

ANDREJ

Ja, dvajset.

ZALA

In kaj si jim rekel na to?

ANDREJ

Kaj pa naj bi jim rekel? Nimam besede pri tem. Moje mnenje nima teže.

ZALA

Torej si samo stal tam.

ANDREJ

Sedel.

ZALA

Samo sedel si tam.

ANDREJ

Ja, samo sedel sem tam.

ZALA

Samo sedel si tam in nisi nič naredil.

ANDREJ

Ne, nič nisem naredil.

ZALA

Ja, samo sedel.

ANDREJ

(naveličano)

Sedel sem, ja.

ZALA

In samo sedel.

ANDREJ

No, ne samo sedel.

ZALA

Samo sedel in nič naredil. Nič naredil, tako kot po navadi.

ANDREJ

Tako kot po navadi?

ZALA

Ja. Tako kot ponavadi. Veš, kaj vse je narobe in kaj vse bi lahko naredil, ti pa samo sediš in nič ne narediš.

ANDREJ

Pretiravaš.

ZALA

Pa ne. Samo sediš kot mala presrana pičkica in si nato kasneje cel pameten in govoriš, kaj vse bi se še dalo narediti. Ampak ko je treba, ko je šansa, ko bi lahko preprečil kaj, pa ne narediš nič.

ANDREJ

Po tvoje samo sedim?

ZALA

Ja, samo sediš. Vedno praviš, kaj vse bi ti naredil, če bi imel priložnost, in ko dobiš to priložnost, stisneš pičko in ne narediš nič.

ANDREJ

Ne vedno.

ZALA

Res je. Ali ne narediš nič ali pa narediš točno tako, kot ti je naročeno, in se pričakuje od tebe. Ker se bojiš posledic.

ANDREJ

Zala, ne ljubi se mi govoriti o tem. Sploh pa ne s tabo.

ZALA

Preprosto ne razumem, zakaj nisi nič naredil.

ANDREJ

Pa kaj, jebemti, naj bi naredil. Daj, povej. Kaj točno.

ZALA

Ne vem. Karkoli.

ANREJ

Karkoli? Torej bi lahko tudi samo sedel.

ZALA

Karkoli drugega, kot pa samo sedel in ne naredil ničesar. Karkoli, kot pa samo sedel in pridno kimal. Karkoli, kot pa samo sedel in upiral pogled v tla. Karkoli, kot pa samo sedel in razmišljal, kako boš kasneje opravičeval dejstvo, da si samo sedel.

ANDREJ

Zala, to niso zadeve, v katere bi se jaz lahko vtikal.

ZALA

Lahko bi vsaj rekel, da ni prav, da se obnašamo, kot da so ljudje tako zelo nadomestljivi.

ANDREJ

Nimam jaz tega za rečt! Nimam pozicije za to!

ZALA

Nekdo mora to rečt!

ANDREJ

V težave bi se spravlil s tem. Svoje delovno mesto bi ogrozil.

ZALA

Samo izgovore iščeš za dejanski problem.

ANDREJ

In to je?

ZALA

Da nimaš jajc.

ANDREJ

Kaj?

ZALA

Po drugi strani jih skoraj nihče danes več nima.

ANDREJ

Z izjemo tebe, a?

ZALA

Kdo pa danes še upa kaj iskrenega reči? Kdo se upa upreti, ko se dogaja krivica? Kdo ima jajca priznati, ko je nekaj zajebal, namesto, da se izgovarja? Kdo si upa nositi kakršnokoli odgovornost za svoja dejanja in ne išče izgovorov izven sebe? Kdo si upa sprejemati odločitve? Kdo upa stati za svojimi odločitvami? Nihče. In veš zakaj?

ANDREJ

Zakaj?

ZALA

Ker nihče nima več jajc. No, mogoče pa tvoja težava ni, da nimaš jajc, ampak da imaš kompleks majhnega penisa... A si si zato našel devico? Ker devica nima s čim primerjati in ne ve, da je majhen?

VIDA

Zala!

(Zala vstane s kavča in odide. Andrej se obrne k Vidi)

Oprosti, ker sem ji to povedala...

ANDREJ

Ni mi vseč, da se toliko družiš z njo.

VIDA

Saj je tvoja sestra.

ANDREJ

Ja, verjemi, da vem, da je.

VIDA

Tukaj živi.

ANDREJ

Vem. Ampak vseeno se ne družī več, kot je potrebno.

VIDA

Ne razumem. Zakaj?

ANDREJ

Verjemi, da nočeš imeti moje sestre v svoji glavi.

VIDA

Ne sledim ti.

ANDREJ

Ja, zna biti prikupna, zna biti zabavna, zna biti očarljiva in neverjetno hitro ti lahko priraste k srcu. Ampak verjemi, da je tudi manipulativna in provokativna. In da je v svoji manipulaciji in provokaciji neverjetno prepričljiva in uspešna.

VIDA

(se zasmije)

Daj, no. Nehaj.

ANDREJ

(resno)

Vida, verjemi, to je človek, ki bi lahko najbolj načelnega vegetarijanca prepričal, da zakolje prašiča in ga nato surovega požre v enem kosu. To je človek, ki bi lahko najbolj čisto nuno prepričal, da postane prostitutka. To je človek, ki bi lahko najbolj zagretega pacifista prepričal, da sproži tretjo svetovno vojno.

VIDA

Zala mi je zjutraj razlagala, da se tretja svetovna vojna že nekaj časa odvija, le da smo Zahodnjaki zaslepljeni s podkupljenimi mediji, ki nam dajejo predstavo sveta, ki je nekako še sprejemljiva za nas...

ANDREJ

No, evo, to. O tem ti govorim. Nočem, da imaš v glavi takšne misli. Nočem, da prihajajo iz tvojih ust takšne besede. Nočem, da razmišljaš o takih rečeh.

4. PRIZOR

(vstopi Lena, Zala ji steče v objem)

Hej, mala, kako si? **LENA**

V redu. Ti? **ZALA**

Gre. **LENA**

Kako je kaj Tim? **ZALA**

Super, ful je priden. **LENA**

Kaj pa Klemen? **ZALA**

Klemen? Aja, Klemen. To... Ne traja več. **LENA**

Kako to? **ZALA**

LENA
(skomigne z rameni)
Včasih morajo reči propasti, da nastane prostor za nove reči.

Si v redu? **ZALA**

Veš, da. Če odnos ni zdrav, naj ne obstaja. **LENA**

Kaj je bil dejanski problem? **ZALA**

Ni bilo dejanskega problema. **LENA**

Lažeš. **ZALA**

LENA

(se nasmehne)

Malo mu je bilo vsega skupaj dovolj. Rekla sem mu, da ni nikoli znal uživati v tem, kaj sva dejansko imela, ampak da je vedno raje bral knjige, gledal filme in poslušal druge o tem, kako bi moralo biti, kot pa da bi bil srečen v tistem, kar je dejansko bilo.

ZALA

Klišé je z razlogom kliše. Kliše je najbolj verjetna stvar, ki se bo zgodila.

LENA

To je tudi on rekel.

ZALA

In kaj si odgovorila?

LENA

Da je kliše kliše zato, ker ljudje verjamejo vanj. Da sva midva postala kliše, ker je on od vedno verjel, da bova postala kliše. Da ni znal verjeti, da se lahko zgodi karkoli drugega kot tisto, kar se zgodi v njegovih neumnih klišejskih knjigah.

ZALA

Če je tako ozkogled, da lahko gleda in razmišlja samo v okviru že uveljavljenih klišejev, potem si mogoče ne zasluži čisto nič drugega kot da postane kliše.

(Zala odide)

LENA

Sej, če hočeš, lahko tudi pri meni ostane.

ANDREJ

Naj bo nekaj časa tu.

LENA

Lahko je pri meni.

ANDREJ

Lena, ne, nekaj časa, naj bo raje tu.

LENA

Raje?

ANDREJ

Ja, raje.

LENA

Zdi se mi, da mi skušaš nekaj med vrsticami povedat.

ANDREJ

Nič ne skušam med vrsticami povedat.

LENA

Zakaj si potem rekel, naj bo RAJE pri tebi?

ANDREJ

Ker je bolje tako.

LENA

Povej, zakaj je bolje tako?

ANDREJ

Ker si ti preveč zaščitniška in popustljiva do nje.

LENA

Ni res.

ANDREJ

Pa je. Do nje se obnašaš kot preveč zaščitniška mati svojega edinočrtnca.

LENA

Pretiravaš.

ANDREJ

Bolj si zaščitniška do Zale kot si do lastnega sina.

LENA

Ta je bila pa grda.

ANDREJ

Poleg tega si ravno začela z Adamom.

LENA

Kaj ima to veze s čimerkoli? Adam ne bo imel nič proti.

ANDREJ

Verjamem. Ampak potrudi se.

LENA

S čim naj se potrudim?

ANDREJ

Z Adamom.

LENA

Saj se trudim.

ANDREJ

Veš, kaj mislim.

LENA

Ne, ne vem. Povej mi.

ANDREJ

Pač. Ves čas dirkaš iz zveze v zvezo. Poskusi tokrat, da traja.

LENA

(postane rahlo jezna)

Ni moja krivda.

ANDREJ

To vedno rečeš. In nekaj časa sem ti še verjel. Sem ti verjel, ko je šla tvoja prva resna zveza v kurac, sem ti verjel, ko je šla tvoja druga zveza v kurac, sem ti verjel, ko je šla tvoja tretja zveza v kurac. Po tem, ko je šla še tvoja četrta resna zveza v kurac, sem pa pričel dvomiti in pomislil, če mogoče vseeno ni problem v tebi. Mogoče bi se mogla tudi ti nad tem zamislit.

LENA

Oh, oprost, če to tebe bremeni. Če ti ne moreš spati zaradi tega. Oprost, ker se nismo vsi preprosto zaljubili prvič in je trajalo za vedno kot pri tebi.

ANDREJ

Verjamem, da se včasih ne izide. Ampak tolikokrat?

LENA

In zaradi tega ne sme biti Zala pri meni?

ANDREJ

Ne samo zaradi tega.

LENA

Ampak zaradi tega, ker sem preveč zaščitniška do nje.

ANDREJ

Ja...

LENA

Nadaljuj.

ANDREJ

Ni kaj nadaljevati.

LENA

Hotel si nadaljevati pa si obmolknil. To nista edina razloga očitno.

ANDREJ

Sta.

LENA

Nista. Povej.

ANDREJ

Gre samo zato...

LENA

Ja?

ANDREJ

Ženske v naši družini niste ravno stabilne.

LENA

Oprosti? Kaj?

ANDREJ

Ne vem ali gre za gene ali kaj drugega, ampak ženski spol v naši družini ima določene probleme.

LENA

Evo, spet.

ANDREJ

Kaj spet, spet?

LENA

Andrej, daj preboli. Ni mama kriva, da si postal takšen zakompleksan prasec, kakršen si postal.

ANDREJ

Zakompleksan prasec?

LENA

Ki mora imeti vedno vse in vsakogar pod nadzorom... Mene, Zala, Vido...

ANDREJ

To je nekaj, kar bi Zala rekla. In to ni kompliment.

LENA

Vedno se sklicuješ na mamo in očeta, kadar skušaš upravičiti svoje slabe lastnosti!

ANDREJ

In ti vedno trdiš, da nič nima veze z ničemer! Nekaj malega pa je vendar morala pustiti njuna vzgoja!

LENA

To se da preseči. Vedno se da iti iz okvirjev in premagati svojo naravo.

ANDREJ

Ja, ponovi si točno te besede, ko bosta šla z Adamom narazen.

(Zala in Vida se vrmeta, Vida nosi s sabo steklenico šampanjca in kozarce)

Z Andrejem imava novico.

VIDA

Vida, ne vem, če je najbolj primeren trenutek.

ANDREJ

Obe tvoji sestri sta tu.

VIDA

Vem, ampak, z Leno ravnokar...

ANDREJ

Noseča si.

ZALA

Ja!

VIDA

(veselo)

(odpre šampanjec in prične nalivati kozarce)

Čestitke!

LENA

Jaz ne bom šampanjca.

ZALA

Zakaj ne?

ANDREJ

Ker nisem vesela.

ZALA

Zakaj nisi vesela?

ANDREJ

Zakaj bi bila?

ZALA

Ker boš teta.

ANDREJ

Sem že teta.

ZALA

Boš še drugič teta.

ANDREJ

Mi ni všeč, v kaj se je prvič teta prelevilo.

ZALA

Zala, daj no. **LENA**

Ne. **ZALA**

Zala, vzemi kozarec. **ANDREJ**

Nočem. **ZALA**

Zala. **ANDREJ**

Zakaj že? Da nazdravim temu, kako boš ti zatravmiral povsem nedolžno človeško bitje? Ne. **ZALA**

Zala, vzemi kozarec. **ANDREJ**

Andrej, če noče, pač noče. **LENA**

Pa kaj potem, če noče. Ne more delati samo reči, katere hoče! **ANDREJ**

Če noče, ji ni treba. **VIDA**

Pa bo. Zala, vzemi kozarec. **ANDREJ**

Nočem. **ZALA**

Če noče, pač noče. V redu je. **VIDA**

Ni v redu. **ANDREJ**

Andrej,пусти. **LENA**

Ti se pa ne oglašaj. Tukaj bomo, dokler ne boš vzela kozarca, Zala. **ANDREJ**

(Zala trmasto stoji in gleda v tla)

LENA

Jaz tega ne bom gledala. Vida, čestitke. Zala, pridem še kaj mimo.

(Lena poljubi Zala na lice in odide, Zala prikima in še naprej trmasto stoji)

ANDREJ

(Zali)

Uničuješ lep trenutek.

(Zala je tiho)

Vem, da to delaš iz trme do mene. Ampak je tudi Vida vključena. Kaj ti je Vida naredila, da ji to delaš?

VIDA

Andrej, v redu je.

ANDREJ

Ni v redu. Tiho bodi.

(Vida se preda in odide. Ostaneta samo še Andrej in Zala, oba zakoličena v svojo trmo)

ANDREJ

Šele zjutraj imam šiht. Lahko sva tu do takrat.

ZALA

Jaz sploh nimam šihta, tako da sva lahko tu dokler ne dobim šihta. Ampak ga verjetno ne bom dobila, če bom samo stala tu in nikamor šla, da bi dobila šiht.

ANDREJ

Ja, ker to je razlog, da ti ne bi dobila šihta. Ker ne greš nikamor prosit za šiht.

ZALA

Lahko bi dobila šiht.

ANDREJ

Mhm, ker delodajalci komaj čakajo na takšne zaposlene, kot si ti.

ZALA

Kaj pa veš. Mogoče pa nočejo vsi takih nemoralnih kretenov, kot si ti.

ANDREJ

Nemoralen kreten, da sem?

ZALA

Ah, kaj pa govorim. Dandanes seveda vsi hočejo takšne nomoralne kretene brez hrbtenice, ki z veseljem hodijo po ljudeh.

ANDREJ

Nehaj izzivat pa spij šamšanjec.

ZALA

A je to tisto, Andrej? A rad hodiš po ljudeh, a ne? Ti je v veselje teptat po njih, ne? Zvečer ne moreš svojega kurca spraviti po konci pa pofukat svoje žene, če nisi prej čez dan poteptal vsaj petih ljudi, a ne?

(Andrej ima dovolj, prime steklenico s šampanjcem, gre do Zale, jo prime in ji prične zlivati šampanjec v usta. Zala se upira, zvija in pljuva tekočino iz ust)

ANDREJ

(med zlivanjem)

Reci, čestitam! Reci, da si vesela!

(steklenica je prazna, Andrej jo odvrže na tla, nato izpusti Zalo, ki je vsa premočena in prične kašljati, ker ji je nekaj šampanjca očitno po nesreči šlo v sapnik)

ANDREJ

(mrzlo)

Živimo v civilizirani družbi, v kateri obstajajo določene družbene konvencije, ki jih upoštevamo, da civilizacija lahko obstaja in da ne gradiramo na raven navadnih živali in se ne pokoljemo med sabo. Naj ti je všeč ali ne, nisi žival, ampak človek. Človek je socialno bitje in kot socialno bitje, si dolžna spoštovati te družbene konvencije. Če nekomu stopiš na nogo, se opravičiš, če ima nekdo rojstni dan, mu voščiš vse najboljše, če hočeš, da ti nekdo poda sol, mu rečeš prosim, če je nekdo v bolnišnici, ga obišeš in mu zaželiš čimprejšnje okrevanje, če nekdo umre, greš na pogreb in njegovim najbližjim izraziš sožalje in če nekdo pove, da bo dobil otroka, mu iskreno čestitaš in ga vprašaš, kdaj ima rok, in če že ve, katerega spola bo dojenček.

(Vida se vrne)

No, sedaj se pa opraviči Vidi!

VIDA

Andrej, še vedno? V redu je.

ANDREJ

Ni v redu. Zala?

(Zala je tiho, Andrej gre do nje in jo prime za vrat, Zala se zvija od bolečine)

ZALA

Oprosti, Vida.

ANDREJ

Dobro. Čestitaj ji.

VIDA

(utrujeno)

Andrej, dovolj bo.

Tiho. Zala? **ANDREJ**

Čestitke. **ZALA**

Dobro. Vprašaj jo, kdaj ima rok. **ANDREJ**

In kdaj bosta pestovala? **ZALA**

Vida, odgovori ji. **ANDREJ**

Konec decembra. **VIDA**
(*prestrašeno*)

Dobro. Zala odgovori: Vau, torej bo mogoče božični otrok? **ANDREJ**

Torej bo mogoče božični otrok? **ZALA**
(*brezizrazno*)

Vida, reci ji, da mogoče pa res. **ANDREJ**

Mogoče pa res. **VIDA**

Zala, vprašaj jo, če že ve za spol? **ANDREJ**

Že veš ali bo fantek ali punčka? **ZALA**

Vida, odgovori ji, da še ne veš in da ni važno, samo da bo otrok zdrav. **ANDREJ**

Še ne veva in nama ni pomembno, če bo fantek ali punčka, važno samo, da bo prekipeval od zdravja in sreče. **VIDA**

(*Andrej izpusti Zalo*)

No, je bilo tako težko? **ANDREJ**

(Andrej odide, Vida odhiti do Zale in pogleda, če je z njenim vratom vse v redu)

VIDA

(zašepeta Zali)

Punčka bo, ampak ne povej Andreju, da vem.

5. PRIZOR

Zvočni posnetek.

PSIHATER

Si kdaj razmišljala o poroki?

ZALA

To ni zame.

PSIHATER

Si bila kdaj zaljubljena?

ZALA

Kaj misliš? Saj nisem kamen ali rastlina... Seveda sem že bila zaljubljena.

PSIHATER

Kako se je zgodilo?

ZALA

En večer je pristopil do mene v nekem lokalu in me pričel spravljati v smeh z bedarijami, ki so mu pijanemu kar padale iz ust.

PSIHATER

In si se zaljubila.

ZALA

Ne. Potem sva divje seksala celo noč.

PSIHATER

Kdaj pa si se zaljubila?

ZALA

Zgodaj zjutraj, v jutranji svetlobi, ko je bil ves zmačkan in zadovoljno utrujen, ko v nobenem od naju ni bilo več vpliva alkohola. Dvignil je zgornjo polovico svojega telesa, me pogledal od zgoraj in se mi nasmehnil. Razločno sem lahko videla gubice pod njegovimi očmi in zdel si se mi tako prekleto lep. Prej se mi ni zdel lep. Ampak po noči, ki sva jo prebila skupaj, se mi je zdel božanski. In počutila sem se tako prekleto dobro, da sem bila jaz tista, ki jo je tako gledal in se ji nasmihal. Videti je bil iskreno srečen. Mislim, da ta trenutek spada med enega lepših trenutkov mojega življenja. Saj pred tem sem že imela fante in spolne partnerje, ampak ne vem, če me je kdaj že kakšen pred tem tako pogledal. Oziroma vem, da me ni. Bi si zapomnila tako kot sem si zapomnila to. In to bo ostalo med trajnimi spomini v moji glavi. In potem sva se ljubila. Ponoči sva fukala. Ampak zjutraj sva se pa ljubila. In potem sem odšla.

PSIHATER

In potem si odšla?

ZALA

Ja. Ne da bi se enkrat samkrat ozrla.

PSIHIA TER

Zakaj se nisi niti enkrat ozrla?

ZALA

Ker je bilo že tako dovolj težko oditi.

PSIHIA TER

Zakaj si potem odšla?

ZALA

Ker se težave ne razrešijo in se svet ne ustavi samo zato, ker se dva človeka zaljubita.

6. PRIZOR

Noč. Andrej sedi in odsotno bulji predse, vstopi Vida, oblečena v pižamo in ga zaspano ter zaskrbljeno pogleda.

VIDA

Ne prideš v posteljo?

ANDREJ

Pridem, pridem. Ampak ne še takoj.

VIDA

Kaj je narobe?

ANDREJ

Isti sem kot foter.

VIDA

Nisi.

ANDREJ

Sem. Isti sem. Celo življenje sem si govoril, da ne bom tako hitro izgubljal živcev, in popizdeval na svoje bližnje tako, kot je on... In mi ni uspelo.

VIDA

Se zgodi. Ni bilo tako hudo.

ANDREJ

(mu gre na jok)

Zajebal sem eno ključnih stvari, za katere sem si rekel, da jih ne bom.

VIDA

Andrej, v redu je.

ANDREJ

Sedaj si me videla takšnega, kakršen sem v resnici.

VIDA

Ampak jaz vem, da nisi takšen v resnici.

ANDREJ

Me sploh še ljubiš? Sedaj ko veš?

VIDA

Seveda te ljubim.

ANDREJ

Na meni ni kaj ljubiti. Ne vem, zakaj bi kdorkoli karkoli ljubil na meni.

VIDA

(odide do njega in ga objame)

Jaz te ljubim. In ne karkoli, ampak vse, vse, kar je na tebi.

ANDREJ

Ti si slepa.

VIDA

Nisem slepa.

ANDREJ

Potem imaš pa največje srce na tem svetu. Največje, najbolj dobro srce na tem svetu.

(položi glavo Vidi v naročje, Vida ga boža po laseh)

VIDA

Ni moje srce. Tebi sem ga dala.

ANDREJ

Ne zaslužim si ga.

VIDA

Z največjim veseljem sem ti ga dala. Dokler je bilo moje srce moje, moje življenje ni imelo smisla. Odkar je tvoje, je vse lepše.

ANDREJ

Tudi moje srce je tvoje, ampak ni niti pol toliko vredno, kot je tvoje.

VIDA

Seveda je.

ANDREJ

Saj si me videla... Človek z dobrim srcem se ne bi tako obnašal...

VIDA

To, kar se je danes zgodilo... Ne smeš valiti krivde nase.

ANDREJ

Kaj, če bom tak tudi kot oče? Kaj, če se bom ves čas drl na svojega otroka?

VIDA

Ne boš.

ANDREJ

Jaz se bom drl, otrok bo k tebi hodil po uteho, mene bo pa sovražil...

VIDA

Ne bo tako. Dober oče boš. Vem, da boš.

ANDREJ

In potem me boš še ti zasovražila, ker boš videla, kakšen sem do najinega otroka...

VIDA

Nikoli in nikdar te ne bi mogla zasovražiti. Ni možno.

ANDREJ

Mislil sem tudi, da se na Zala ne bom nikoli drl, da bom imel samokontrolo in potrpežljivost, pa je šlo vse v nič...

(Vida ga prične nežno poljubljati po obrazu, Andrej prične jokati. Vstopi Zala in se zastrmi v prizor pred sabo)

ANDREJ

(zagleda Zalo)

A ti sploh kdaj spiš?

ZALA

Ne več kot dve uri naenkrat.

VIDA

(Zali)

A si prišla po tablete?

(Zala ne odgovori)

ANDREJ

Zala, oprosti, ker sem se drl nate popoldne. Oprosti.

(Zala je še vedno tiho)

VIDA

Zala, si v redu?

ZALA

(zavlačujoče in nejeverno)

Celo življenje so mi vsi govorili, kako sem zjebana... In sedaj gledam malo vas ljudi okoli sebe, življenje, ki ga živite, način, kako ga živite, odnose, ki jih imate... In ugotavljam... Da... Nisem edina.

VIDA

Zala, v redu je. Potrebuješ kaj? Bi kozarec vode?

ZALA

Na živce mi gre, da te skrbi zame. Ker te skrbi zame samo zato, ker imaš občutek, da te mora skrbeti zame, ker sem Andrejeva sestra.

VIDA

To ni res. Skrbi me zate, ker si moja prijateljica.

Prijateljica...

ZALA

Se ti ne zdi, da sva postali tvoji prijateljici.

VIDA

Ne me imet za svojo prijateljico.

ZALA

Zakaj?

VIDA

ZALA
Ne me imet za svojo prijateljico, ker ne veš, kako zelo zjebana sem v resnici zaradi reči, ki jih niti sama ne znam pojasniti. Ne me imet za svojo prijateljico, ker nimaš pojma, kaj se nahaja v najbolj morbidnih predelih mojih možganov. Ne me imet za svojo prijateljico, ker ti morbidni predeli možganov strašijo mene samo in si ne zaupam. Ne me imet za svojo prijateljico, ker te bom na koncu poteptala in boš ostala sama in izpraznjena.

VIDA

(zmedeno in neprepričano)

No, to je bilo pa... Izčrpno.

7. PRIZOR

Lepo pogrnjena miza s prtom, svečami, krožniki in pribori. Za mizo sedi Luka. Vstopita Andrej in Vida ter se presenečeno zastrmita v prizor. Pride Zala, lepo oblečena, namazana, z urejeno frizuro in nosi hrano.

ZALA

Sta le prišla! To je Luka.

ANDREJ

Zala, kaj je to?

ZALA

Sem mislila, da bi nocoj imeli nekakšen dvojni zmenek. Andrej, ti sedi sem in Vida, ti sedi na njegovo levo.

(Andrej sumničavo sede, Vida je navdušena, Zala postavi hrano na mizo, sede in prične streči z večerjo)

ANDREJ

Kdo je torej to?

ZALA

Luka. Hodila sva na isto srednjo šolo. Takrat mi je bil na skrivaj všeč, ampak me nikoli ni opazil.

LUKA

Seveda sem te.

ZALA

(zaljubljeno)

Lažnivec... Danes sva naključno srečala v knjigarni. Oba sva želela zadnji izvod neke knjige, se spričkala, nato pa ugotovila, da sva stara znanca, ki se nista videla že kakšnih petnajst let!

ANDREJ

Zala, nehaj s to svoj načrtovano farso.

ZALA

Kakšno načrtovano farso? Ljubezni ne moreš načrtovati. To se kar zgodi.

ANDREJ

Spet provociraš.

VIDA

(zaščitniško)

Andrej, pusti jo. Saj vidiš, da ne igra. Srečna je. Torej, Luka, s čim se ukvarjaš?

LUKA

Lektor sem.

ANDREJ

(cinično)

Torej popravljaš napake... A ne opaziš pa največje napake, ki je direktno pred tvojimi očmi, in bi jo bilo nujno odpraviti?

VIDA

Andrej, nehaj.

ZALA

No, Luka, sedaj pa ti vprašaj Vido in Andreja, s čim se onadva ukvarjata.

LUKA

In s čim se vidva ukvarjata?

ZALA

Andrej je manager in Vida je knjigovodja. Vprašaj ju, koliko časa sta že skupaj.

LUKA

Koliko časa sta že poročena?

VIDA

Naslednji mesec bo...

ZALA

(ji skoči v besedo)

Pet let!

(Zala pogleda pod mizo)

Vprašaj Vido, kako to, da tako zelo žari?

LUKA

Kako to, da tako žariš?

VIDA

(zmedeno)

A žarim?

ZALA

(veselo, sproščeno in ljubeznivo)

Seveda, trapica, to je tvoj nosečniški sij!

ANDREJ

Dovolj bo.

VIDA

Pusti jo.

ANDREJ

Nekaj ima za bregom.

VIDA

Zakaj si vedno tako sumničav in črnogled?

ANDREJ

Samo realističen sem.

ZALA

Uganita, kaj se nama je z Luko danes pripetilo!

VIDA

Samo na strnišče skočim, boš po tem povedala.

ZALA

(zmedeno, še enkrat pogleda pod mizo)

Ne, ne sedaj! Za sedaj imam pripravljeno anekdoto!

VIDA

Oprosti, Zala.

(Vida odide, Zala prične živčno gledati pod mizo in si gristi ustnice, Andrej opazi, da nekaj drži v roki, ki jo ima pod mizo, kamor gleda, ter ji spretno vzame listek iz rok)

ANDREJ

Kaj imaš to?

(prične brati)

Pozdrav, povem, kdo je Luka, vsi povejo, kaj kdo počne, nosečniški sij, anekdota, izmenjaj nasvete za kuhanje...

(jezno Zali)

Zala, a imaš ti resno narejen seznam, kako naj bi ta tvoj dvojni zmenek potekal?

ZALA

Prvič počnem to. Ne znam tega.

ANDREJ

No, kot prvo, se to počne tako, da nimaš seznama!

ZALA

Ampak, mogoče, če enkrat ali dvakrat poskusim po načrtu, mi bo to prišlo v naravo in bom kdaj kasneje znala!

(Andrej ji želi oporekati, zmoti ga Vida, ki se vrne, po mednožju je krvava)

VIDA

Andrej, mislim, da morava do bolnišnice.

(Andrej zaskrbljen hitro vstane in odpelje Vido)

8. PRIZOR

Zala sedi na kavču še vedno brezhibno urejena. Vstopi pretresen Andrej in sede poleg nje.

Vida je splavila. **ANDREJ**

Kaj je bilo? **ZALA**

Izgubila je otroka. **ANDREJ**

Kako je ona? **ZALA**

ANDREJ
Komaj se je izmazala, ker se krvavenje ni in ni ustavilo... Ogromno krvi je izgubila. Ampak bo v redu. Sedaj je v bolnišnici. Počiva.

(Andrej si nalije pijače)

Ne razumem. Kar tako na lepem. Ne morem verjet. Kako se lahko to zgodi?

ZALA
(tiho)
Zaradi abortivov.

ANDREJ
(zmedeno)
Zaradi česa?

ZALA
Abortivov. Sredstev za splav.

ANDREJ
Kakšnih sredstev za splav?
(Zala je tiho, Andrej zviša jakost glasu)

Zala, odgovori mi! Kakšnih sredstev za splav?!
(Zala je še vedno tiho, Andrej gre do nje in jo strese za rame)

A mi lahko, prosim, odgovoriš?!

ZALA
(tiho)

Cela vrsta jih obstaja. Kjerkoli najdeš seznam. Obstaja gora naravnih. To so tista, ki rastejo v naravi in so na primer Indijanke iz njih delale čaje za splav... Tudi v Evropi so jih v srednjem veku ženske znale uporabljati... Zaradi česar so bile potem obtožene čarovništa...

ANDREJ
Kaj bluziš?!

ZALA

Pomoje je bila tudi Pehta v Kekcu v resnici izgnana iz vasi zato, ker je znala splaviti otroke...

ANDREJ

Kaj ima to veze z Vido?

ZALA

Podtikala sem ji jih.

ANDREJ

Kaj si?

ZALA

Dajala sem jih v čaj, v hrano...

ANDREJ

(znori)

Zala! Pa pizda, ti si čisto prfuknjena v glavo! Vida bi lahko izkrvavela in umrla!

ZALA

Nisem je želela ubiti. Nisem vedela, da bo njeno telo...

ANDREJ

Kako ti je lahko to padlo na pamet???!?!?

ZALA

Saj se lahko dereš name, ampak razmisli, zakaj si dejansko jezen.

ANDREJ

Zakaj? Zakaj sem dejansko jezen?! Zato, ker je moja motena sestra skoraj ubila mojo ženo!

ZALA

Jezen si, ker nisi imel kontrole nad tem!

ANDREJ

Seveda je nisem imel, ker nisem vedel, kaj počneš za mojim hrbtom!

ZALA

To je tvoja težava, da moraš imeti vse pod kontrolo! Vedno! Okolico, ljudi, ki so ti blizu, predvsem pa sebe. Ne preneseš, če nimaš kontrole nad čimerkoli.

ANDREJ

(jezno)

Jaz ti niti sledim več ne.

ZALA

Vse moraš imeti pod kontrolo. Tudi mene si hotel imeti. Tudi Vido imaš. Vido si praktično lastiš. Ampak človek ni mišljen, da si ga lastiš.

ANDREJ

Ne lastim si Vide.

ZALA

Pa si jo. Upravljaš z njenim življenjem, naročaš ji, kako naj živi, kakšno mnenje naj ima... Nobene suverenosti nima.

ANDREJ

Ima tudi svoje življenje in svojo službo.

ZALA

In kako je prišla do te službe?

ANDREJ

Kako le?

ZALA

Ja, le kako? Ti si ji jo priskrbel po vezah! Dobil si ji to službo, da lahko ohranja neko navidezno, lažno avtonomnost, ampak zaradi te službe je še bolj odvisna od tebe.

ANDREJ

To službo sem ji dobil, ker je danes težko dobiti službo brez vez, ne da bi vzpostavil monopol nad svojo ženo!

ZALA

Lažeš meni in lažeš sebi in izvajaš neke stare, tradicionalne, procese lastninjenja žene, le da sta se taktika in način nekoliko spremenila. Ampak večina sodobnih moških, vključno s tabo, še vedno uživa v tem, da si popolnoma podredi ženo in ima kontrolo nad njo.

ANDREJ

Zala, ti si motena in paranoična.

ZALA

V resnici si isti kot foter.

(Z zadnjo repliko Zala dokončno zadene v polno in Andrej jo useka s pestjo v obraz)

ANDREJ

(jezno)

Evo, tu imaš! A ni to tisto, kar si želela?

ZALA

Samo jezen si, ker ne preneseš resnice.

(Andrej jo še enkrat udari, tokrat tako močno, da Zala pade po tleh)

ANDREJ

(Andrej jo zaničljivo pogleda)

A ni to vse, kar ti hočeš od ljudi?! Samo tako lahko funkcioniraš, a ne. Da ljudi pripraviš do tega, da znorijo do te mere, da te pretepejo in te označijo za navaden kup dreka! Evo, sedaj ti lahko to rečem! Navaden kup dreka si! Ne da se ti pomagat!

(Zala se pobere, Andrej jo še enkrat udari, Zala še enkrat zleti po tleh)

Jaz ne morem več. Ne grem se več tega. Dovolj je bilo.

(Andrej jo brcne, nato odide, Zala se zvije v klopčič na tleh)

9. PRIZOR

Zvočni posnetek.

ZALA

Na koncu se tako ali tako zaveš, da skušaš rešit svet, ki noče bit rešen. Ljudje so pasivni, ni jim dejansko mar za grozote, ki se dogajajo.

PSIHATER

Seveda jim je.

ZALA

Ne. Vse novice iz sveta doživljajo kot resničnostni šov. Preberejo ali slišijo, so zgroženi, nekaj dni govorijo o tem, nato pa pozabijo. Ker efekt novice popusti. In najdejo novo novico, ki jih pretrese in pričnejo govoriti o njej, kljub temu, da se stanje iz prejšnje novice ni razrešilo. In tako naprej.

PSIHATER

Ni v njihovi moči, da bi karkoli popravili...

ZALA

Obstajajo ljudje, kot so na primer Edward Snowden ali Daniel Ellsberg, ki so tvegali svojo svobodo in življenje, da so v javnost spustili informacije, ki so je jim zdale moralno sporne. In kaj so dobili s tem? Spoznanje, da ljudem ni mar. Hočeš slišati tragedijo? Evo, ti tragedijo. Jebeš vse nesrečne ljubezenske zgodbe, smrtne bolezni, ki naključno izbirajo žrtve, in naravne katastrofe. Tragedija so ljudje, ki iz moralnih načel postavijo na kocko svoje življenje samo zato, da na koncu ugotovijo, da preostalemu svetu ni mar.

2. DEJANJE

1. PRIZOR

Lenino stanovanje. Vstopita Zala z ogromno modrico okoli oči in Andrej. Andrej ima v rokah Zalin kovček.

ANDREJ

(Leni)

Evo, to so njene reči.

LENA

(vzame kovček)

Super.

(Lena pogleda modrico na Zalinem obrazu in se sumničavo obrne k Andreju)

Zakaj ima pa modrico na obrazu?

ANDREJ

(skomigne z rameni)

Ne vem. Nekega jutro se je pojavila. Nekaj je bluzila o tem, da naj bi jo Vida udarila, ampak tega ne verjamem, saj poznaš Vido. In poznaš Zalo. Možno, da se je sama udarila.

LENA

(še vedno sumničava)

Si prepričan, da nimata ta modrica in Zalina preselitev k meni povezave?

ANDREJ

(odmahne z roko)

Ne. Saj veš, kako je z Vido. Skrbeti moram zanjo, ker se vrne iz bolnišnice. In se nimam časa ali volje še z Zalo zraven ukvarjat. Nimam dovolj energije za to.

LENA

(neprepričano)

Prav.

ANDREJ

Dobro. Če kaj rabiš, pokliči.

(Andrej odide)

LENA

Zala, kje si staknila to modrico?

ZALA

A to? Eh, to ni nič. Enkrat sem se zjutraj umivala in mi je zobna ščetka padla na tla in potem sem se sklonila in jo pobrala in sem se, trapa, zaletela v pralni stroj.

LENA

Saj veš, da mi lahko poveš resnico, veš?

ZALA

Kaj mi ne verjameš? *(užaljeno)*

LENA

Ne, ne, verjamem. Samo tako na splošno ti rečem. Da mi lahko poveš karkoli.

ZALA

Vem. *(se nasmehne)*

ZALA

Je kaj novega?

LENA

Helena je spet v komuni.

LENA

Ja.

ZALA

To je že njen drugi obisk?

LENA

Tretji.

ZALA

Aha.

LENA

Pogrešam jo.

ZALA

Verjamem.

LENA

Si lačna?

ZALA

Ne.

LENA

Res ne bi nič?

ZALA

Ne paše mi.

LENA

Kaj pa bi?

Malo bi šla spat. **ZALA**

Prav. **LENA**
(Zala odide, vstopi Adam)

Je že prišla? **ADAM**

Ja, ampak je šla ravno spat. **LENA**

Lena... **ADAM**
(počasi, previdno)

Kaj? **LENA**

A imaš ti kaj denarja, ki bi mi ga lahko posodila? **ADAM**

Koliko rabiš? **LENA**

Tristo. **ADAM**

Ja, ok, se bova zmenila. **LENA**

V bistvu bi rabil čim prej, ker moram najemnino poravnat. **ADAM**

Bom šla do banke. **LENA**
(prikima)

Bi šla lahko takoj? **ADAM**

Prav. **LENA**

(Lena odide, vrne se Zala)

Ti si najbrž Zala? **ADAM**

Ja. **ZALA**

Jaz sem Adam. **ADAM**

Ok. **ZALA**

(Adam v zadregi)

Lena je rekla, da spiš. **ADAM**

Poskusila sem. Ne gre. **ZALA**

Koliko časa boš tu? **ADAM**

Ne vem. **ZALA**

Lena dela ful dobre lazanje. **ADAM**

Vem. Jo poznam že trideset let. Koliko časa jo ti poznaš? **ZALA**

Pol leta. **ADAM**
(začuden in nekoliko v zadregi)

Aha. **ZALA**

Lepo vreme je zadnje dni. **ADAM**

Ja. **ZALA**

Kaj imaš za danes kaj v načrtu? **ADAM**

Pojma nimam. **ZALA**

(tišina, Adam mrzlično razmišlja, kaj bi še rekel. Dvakrat odpre usta, da bi spregovoril, a si premisli in naprej nekaj časa razmišlja)

Torej si zdravnica. **ADAM**

Ja. **ZALA**
(Adam si zaviha rokav in odide do Zale)

Se ti kaj sanja, kaj bi lahko bil ta izpuščaj? Včeraj se mi je naredil. **ADAM**
(Zala ošvrkne roko, ki ji jo moli pred nos)

Malarija. Cepit se pojdi. **ZALA**
(brezbrižno)

Res?! **ADAM**
(zgroženo)

Ne, verjetno je samo podkožni mozolj. **ZALA**
(še vedno brezbrižno)
(Lena se vrne)

A, vidim, da sta se spoznala. **LENA**
(iz žepa potegne kuverto in jo poda Adamu, Adam jo vzame)
 Na.

Hvala, zlata si... Nič, šibam. **ADAM**
(jo poljubi na lice, Lena zažari)
(Adam odide)

In? **LENA**

Kaj? **ZALA**

Kakšen se ti zdi? **LENA**

Lena, kje ti te cepce najdeš? **ZALA**

LENA

(začudeno)

Ti ni všeč?

ZALA

(jo pogleda izpod čela)

Zakaj neki bi mi bil?

LENA

Ker je popoln.

ZALA

Tvoja merila od moškega do moškega bolj in bolj strmoglavljajo. Tvoj prvi fant, Dejan, je imel penis, imel je dobro kariero, inteligenten je bil, zabaven in prijeten. Nato je prišel David, ki je imel penis, dobro kariero, inteligenten je bil in zabaven. Nato je sledil Jure, ki je imel penis, dobro kariero in je bil inteligenten. Nato Klemen, ki je imel penis in dobro kariero. Sedaj imaš Adama, ki ima samo penis.

LENA

Ni samo to... Dobro se oblači, rad ima pse...

ZALA

(cinično)

O, vau, če ima rad pse, je pa the best.

LENA

...ni ksenofob ali homofob...

ZALA

(presenečeno)

Pa kakšna merila imaš ti to?!

LENA

Brado ima. Všeč so mi moški z bradami.

ZALA

Prosim, nehaj, ker bom drugače pričela jokati.

LENA

Gleda me, kot bi bila edina stvar na tem svetu, ki je kaj vredna.

ZALA

Ugibam, da nima službe, tako da verjetno si zanj res edina stvar, od katere dobiva finančno vrednost.

LENA

Ni najslabši, ki sem ga imela.

ZALA

Verjetno se lahko obe strinjava, da definitivno ni najboljši.

LENA

Vseeno boljši kot Klemen... Se spomniš?

ZALA

Od njega sem dobila trikrat polurni monolog o tem, kako vulgarno izgledajo ženske, ki pijejo pivo.

LENA

Ni bilo trikrat.

ZALA

Vsaj trikrat!

LENA

Znal je biti precej naporen, ja. Vedno je obsesivno gonil ene in iste stvari in kar ni in ni dal miru, bla bla, bla, bla, bla.

ZALA

In kljub temu, da se sedaj norčuješ iz tega, v času, ko si bila z njim, nisi želela piti piva.

LENA

Takrat mi ni bilo všeč pivo.

ZALA

Lažnivka. Vedno ti je bilo všeč pivo.

LENA

Še preveč. Zato pa sem pa tudi zabredla v težave...

ZALA

Saj se dobro držiš. Že pol leta. Ponosna sem nate.

2. PRIZOR

Adam in Lena se pogovarjata, Zala posluša in zavija z očmi ob pogovoru.

Kaj je narobe? **LENA**

Nič. **ADAM**

Ziher? **LENA**

Ja. Zakaj? Je kaj narobe? **ADAM**

Ne. **LENA**

Ziher? **ADAM**

Ja. **LENA**

Danes si ful lepa. **ADAM**

Res? **LENA**

Ja. **ADAM**

A drugače pa nisem? **LENA**

Kaj? **ADAM**

LENA
Rekel si, da sem danes lepa. Danes. Specifičen dan.

ADAM
Vsak dan si lepa. Ampak danes še posebej.

LENA
Hvala. Ful ti pristaja ta pulover, ki ga imaš danes.

ADAM
Aja?

LENA
Ja. Poudari tvoje oči. Ful imaš lepe oči.

ADAM
Hvala. Tudi ti dve tvoji nista slabi... Mi je včasih žal, da sta samo dve.
(Lena se zasmеji, Adam jo poljubi)

LENA
Bi zvečer kaj počel?

ADAM
Kaj pa?

LENA
Ne vem. Lahko bi šla v kino. Pa mogoče na sladoled.

ADAM
Poznam neko slaščičarno, kjer imajo odličen sladoled z okusom pistacije.

LENA
Pistacija je moj najljubši sladoled!

ADAM
Moj tudi!

LENA
Pa modro nebo.

ADAM
Moj tudi! Sicer vsi pravijo...

LENA
Da je ogaben, presladek in umeten, ampak v resnici...

ADAM
Je popoln.

LENA
Ja... Kaj potem? Greva zvečer na kepico pistacije in kepico modrega neba?

ADAM
Joj, miška. Danes ne. Sem že s kolegi zmenjen.

LENA
Aha. Potem pa mogoče jutri?

ADAM

Oprosti, pikica... Jutri grem na tekmo.

LENA

Aha. Ni problema... Potem pa. Ne vem, ko boš imel čas.

ADAM

Definitivno. Za mojo punco vse.
(jo poljubi na čelo)
 Počasi bom moral it.

LENA

Prav.

ADAM

Aja, a so moje kavbojke mogoče že oprane?

LENA

So.

ADAM

Tudi zlikane?

LENA

Ja. Grem iskat.

ADAM

Hvala, srčica.

(Lena odide, Adam se ozre proti Zali, ki ga gleda izpod čela, a pogleda stran, ko vidi, da jo Adam gleda)

ADAM

Zala?

ZALA

Kaj?

ADAM

Zakaj se mi zdi, da me ne maraš?

ZALA

Ne vem. Zakaj pa se ti zdi, da te ne maram?

ADAM

Tako se obnašaš.

ZALA

Ne, da te ne maram. Ne ljubi se mi ukvarjat s tabo.

ADAM
Zakaj pa to?

ZALA
Ker tako ali tako ne boš trajal.

ADAM
Kaj naj bi to pomenilo?

ZALA
Ne boš trajal. Veš, s kolikimi ljubeznimi Leninega življenja sem se že morala ukvarjat? No, preveč jih je bilo. Ne da se mi več, ker jo boš tako ali tako zapustil, ko te bo najbolj potrebovala.

ADAM
Zakaj tako misliš?

ZALA
Ker je vedno tako in nikoli drugače. Nekoga spozna in se v trenutku zaljubi in nato se čisto prehitro vseli z njim in nato ona ugotovi, da se je zaljubila v fantazmo, ampak vseeno sprejme človeka, ki je pod to fantazmo in ga prične ljubiti in nato on spozna, da se je zaljubil v fantazmo in ne zna čisto sprejeti in ljubiti nje, takšne kot je v resnici, in se vseeno še nekaj časa trudi in potem pride krizni trenutek, ko ima Lena težave in bi res potrebovala nekoga, da ji stoji ob strani in ji je v podporo in ta nekdo ravno v tistem trenutku odide in je Lena še bolj zjebana kot bi bila, če bi se morala ukvarjati samo s tistim kriznim trenutkom.

ADAM
In če ne bo tako?

ZALA
Potem se bom pa začela ukvarjati s tabo. Ampak verjetno do tega ne bo prišlo.

ADAM
Včasih znaš bit nadležna.

ZALA
Samo pravim. Ljudje ne dojamejo, da ali naj imajo človeka radi v celoti ali pa naj ga nimajo radi. Neki na pol v primeru ljubezni ne bi smelo obstajati.

ADAM
Mečeš obsodbe o meni pa me sploh ne poznaš.

ZALA
Kaj?

ADAM
O meni mečeš neke sklepe, ki si jih potegnila iz zraka.

ZALA
Aja?

ADAM

Ja.

ZALA

In kaj je na tebi tako posebnega, da bi morala vedeti?

ADAM

Kaj?

ZALA

Povej mi, kaj je na tebi tako posebnega, tako vrednega, da bi morala vedeti.

ADAM

To nima veze.

ZALA

Seveda ima. Očitaš mi, da dajem obsodbe na podlagi svojega neznanja. Potem mi pa povej, kaj je na tebi tako enkratnega in posebnega, da je vredno vedeti?

ADAM

(je nekaj časa tiho nato spregovori)

Nič.

ZALA

Kaj?

ADAM

Na meni ni absolutno nič tako posebnega, kar bi bilo opisljivo z besedami... Si sedaj srečna?

ZALA

Ne.

(Lena se vrne s hlačami)

ADAM

Najboljša si! A si kaj moja?

LENA

Cela sem tvoja. Če hočeš, se še za pet kil zredim, da bom še več tvoja.
(Adam jo poljubi, nato odide. Lena gleda za njim)

ZALA

Pa veselo obletnico.

LENA

Verjetno je samo pozabil... Ima precej natrpan urnik.

ZALA

Mhm.

3. PRIZOR

(Zala vstopi v stanovanje, v njem sedi Helena)

ZALA

O, Lena je rekla, da prideš... Kako si?

HELENA

Bo.

ZALA

Torej si preživela.

HELENA

Kot vidiš. Saj pravijo, v tretje gre rado.

ZALA

Ljudje napačno interpretirajo ta rek. V tretje gre rado, v resnici ne pomeni, da če dvakrat ni šlo, bo pa v tretje šlo. Pomeni, da če se je nekaj že dvakrat zalomilo, se bo najverjetneje tudi tretjič. Če bi šlo v tretje rado, potem bi bila Lena trenutno še vedno z Juretom in ne Adamom.

HELENA

Mogoče...

ZALA

Ne pravim, da je ta rek pravilo, da ne bo pomote.

(Zala položi roko Heleni na stegno, Helena se zdrzne, Zala postane pozorna na njeno reakcijo, nato umakne roko)

ZALA

Ti imaš trenutno koga?

HELENA

Kaj? Aja, ne... Sem imela prej, ampak sem že od samega začetka vedela, da ne bo šlo nikamor.

ZALA

Zakaj si potem sploh začela z njim?

(Zala nepremično strmi v njene oči, Helena postane zmedena)

HELENA

S kom? Aja, ja. Ne vem. Vzela sem, kar sem dobila.

ZALA

A.

HELENA

Ne vem, lej. Od kar se spomnim, od kar sem prvič slišala za ljubezen, sem želela samo ljubiti. Od kar sem bila majhna, sem želela samo ljubiti. Ne vem, kje sem prvič izvedela za ljubezen. Mogoče iz kakšne knjige ali v reviji ali na televiziji. Se ti spomniš, kje si prvič slišala za to?

ZALA

(zmaje z glavo)

Ne... To je takšna stvar, za katero se ti zdi, da je v tvojem konceptu dojetanja od vedno...

HELENA

V tvojem konceptu dojetanja...

ZALA

Saj veš. Obstajajo ideje, koncepti ali celo ljudje, za katere točno veš, kdaj si se seznanil z njimi. Od kdaj so v tvojem življenju. In obstajajo ideje, koncepti in ljudje, za katere se ne spomniš trenutka, ko si se seznanil z njimi, ker se ti zdi, da so v tvojem življenju prisotni od nekdaj.

(Zala iz žepa izvleče paket belega prahu in prične risati črte, kar Heleno vidno vrže s tira, a nič ne reče)

HELENA

(zmedeno)

Ja. Zdi se mi, da je vsak človek na neki točki pripravljen nekoga popolno in brezpogojno ljubiti. Vem, da sem jaz bila. Vem, da sem bila pripravljena, da je moj svet posvetim komu, da ljubim tako zelo, da brez tega ne bi mogla... Ampak...

ZALA

Ampak?

HELENA

Težava je v tem, da ta človek ni prišel. In da sem se naveličala čakanja.

ZALA

Verjamem. Boš?

(pomoli Heleni kokain, Helena živčno zmaje z glavo, Zala se skloni in »posnifa« črtico)

HELENA

Nihče ni hotel moje ljubezni. Sploh nisem želela biti ljubljena. Želela sem samo ljubiti. Ampak nihče ni hotel, da ga ljubim.

ZALA

Razumem.

HELENA

In potem sem pač pričela jemati, kar sem lahko dobila. Da sem vsaj nekaj dobila... Ne vem, Lena vedno pravi, kako ji je žal, ker je toliko in toliko let vrgla za napačne ljudi. Ker je ustvarjala spomine z napačnimi ljudmi... Ampak... Ne vem, če ni bolje metati let stran z napačnimi ljudmi, kot pa z nobenimi ljudmi. Bolje nekaj poskusit in zajebat kot pa čakati. Ne vem, ali je bolj boleče ljubiti in izgubiti ali nikoli sploh ljubiti?

ZALA

Ne vem. Tega nihče ne ve. Ker nihče ne more izkusiti obojega... Pomoje je bolečina povsem različna, ampak intenzivnost je pa mogoče enaka... Oprosti, ampak moram.

(Zala odstrani Heleni pramen las, ki ji je padal na oči, Helena ne ve, kako naj reagira)

HELENA

In zato sem bila z njim... Sem upala in čakala, da kakšen boljši pride mimo... Pa preprosto ni.

ZALA

Ja.

HELENA

Ne vem, ne delam ravno usluge mali osemletni, zasanjani punčki, ki je še vedno nekje v meni, ampak sem jo potlačila.

ZALA

Vse smo v resnici še vedno male osemletne punčke globoko v sebi... To ni nič takega. Ampak ne moremo se ravno ozirati nanje, ker ni šanse, da bi lahko izpolnile njihove sanje. Ne gre. Zato jih je potrebno potlačiti. In odrasti.

(Zala se skloni in »posnifa« še eno črtico, Helena nepremično strmi vanjo)

HELENA

Ja.

ZALA

Predvsem del z odraščanjem je naporen. Ljudje se ne zavedajo, da so poroke nastale zato, da se zaščiti otroke, ne pa v izkaz neke neverjetne ljubezni.

HELENA

A.

ZALA

Vsa komedija med moškimi in ženskami je nastala zaradi otrok. Ampak, ker ne znamo odrasti in se sprijazniti s tem, da se svet ne vrti okoli nas, vse dojemamo izključno iz egocentričnega vidika.

HELENA

Ljubezen ni egocentrična.

ZALA

Naj ne bi bila. Ampak danes imajo otroci otroke.

HELENA

To je težava dostopnosti kontracepcije v državah tretjega sveta...

ZALA

Ne, ne govorim o tem. Tu, pri nas, na zahodu, imajo otroci otroke. Nedorasli, vase zagledani ljudje, egocentrični ljudje, imajo otroke. Nepripravljeni na to. Ne zavedajo se, da si pripravljen na otroka tedaj, ko si pripravljen na idejo, da se nikoli več ne bo vse vrtelo okoli tebe.

HELENA

Ampak vsak potrebuje malo pozornosti.

ZALA

Nekaj gotovo. Ne more pa se svet vrteti okoli tebe, četudi si tega še tako želiš. Svet je postal otroški peskovnik.

HELENA

In kako to popraviti?

ZALA

Nimam pojma.

(Zala se ponovno zazre v Helenine oči in ne umakne pogleda, med njima se prične vzpostavljati napeta seksualna energija)

Ljudje smo pač takšni, da četudi kdaj iskreno kaj hočemo narediti, ne sledimo instinktu in želje ne pretvorimo v dejanje.

(Zala še vedno strmi v njene oči, Helena deluje kot da se odloča ali bi jo poljubila ali ne. Zala čez nekaj časa prekine pogled in sproščeno vstane)

Grem.

(Zala odide, Helena zmedena obsedi in prične gledati kokain, ki ga je Zala pustila na mizi)

4. PRIZOR

Zvočni posnetek.

ZALA

Enkrat mi je mala, osemletna punčka na smrtni postelji povedala, kako si je vedno želela, da bi lahko čim prej odrasla, da bi lahko bila nevesta v lepi poročni obleki. S sodelavcem Markom sva ji zvečer pripravila majhno presenečenje. Oblekla sva jo v improvizirano belo oblekico, naredila tiaro iz papirja na glavo, ji v roke dala šopek rož in Marko jo je popeljal pred oltar, postavljen iz kamnov, kjer sem ju poročila. Mala je bila tako srečna. In meni je bilo tako hudo, ker sem vedela, da je samo farsa in da ne bo imela časa, da bi spoznala moškega, ki bi jo ljubil in jo popeljal pred oltar. Na koncu jo je Marko poljubil na čelo in nato smo imeli ohcet, kjer smo plesali in peli. Vsi otroci so sodelovali. Večina od njih je izdelala darila zanjo. Risbice, origamije in podobno. Mala jih je veselo sprejemala in uglajeno klepetala z njimi kot bi bila prava nevesta in oni njeni svatje... Naslednji dan je umrla. Do smrti je v rokah stiskala svoj mali, poročni šopek.

PSIHATER

To je zelo ganljiva zgodba. Zakaj tega ne pripoveduješ ljudem?

ZALA

Enkrat samkrat sem jo povedala. In odziv, ki sem ga dobila, je bil: »Se pravi, da je odrasel moški poročil malo punčko? A ni to rahlo pedofilsko?«

PSIHATER

V tej zgodbi ni.

ZALA

Seveda ni! Ampak mi je uničil čudovit spomin z enim samim stavkom! Nekomu povem nekaj iskrenega in ganljivega in njegov prvi odziv je bila perverzna pripomba!

5. PRIZOR

Andrej na obisku pri Leni.

Kako si?	LENA
Dobro. Ti?	ANDREJ
Dobro. Kako služba?	LENA
Gre.	ANDREJ
Kako je Vida?	LENA
Dobro. Sedaj je doma.	ANDREJ
Počiva?	LENA
Ja.	ANDREJ
Je vzela bolniško?	LENA
En mesec.	ANDREJ
Dobro.	LENA
Ja.	ANDREJ
So ji težili?	LENA
Kje?	ANDREJ
V službi.	LENA

Zakaj bi?

ANDREJ

Ker je na bolniški.

LENA

Ne, saj je upravičeno.

ANDREJ

A bosta na novo poskusila?

LENA

Z otrokom?

ANDREJ

Ja.

LENA

Ne vem, komplikacije so.

ANDREJ

Saj nisem mislila takoj, pač čez kako leto.

LENA

Ja, samo... Niso prepričani, če bo Vida lahko še kdaj zanosila...

ANDREJ

Kaj?

LENA

Neke poškodbe je utrpela...

ANDREJ

A pa je za ziher?

LENA

Seveda ni. Čez kak mesec bo imela pregled... Do takrat ji niti govoril ne bom o tem.

ANDREJ

In kaj, preprosto je pričela krvaveti ponoči?

LENA

Ja... Nočem govorit o tem. Kako je Zala, dela kakšne probleme?

ANDREJ

V redu je. Pač spi ne veliko, večino časa je zaprta v svoji sobi in, no, v resnici ne vem, kaj počne.

LENA

ANDREJ
Kak hobi potrebuje, da si dni napolni.

LENA
Vem. Ampak ne vem, kaj.

ANDREJ
Dobro vprašanje.

LENA
Sem ji želela dat nekaj odgovornosti s tem, da bi si sama prala perilo.

ANDREJ
Aja?

LENA
Ja, ampak se je končalo tako, da je bila po dva tedna v istih oblekah...

ANDREJ
Tudi gatah?

LENA
Žal, ja.

ANDREJ
Vida jo je poskusila naučit štrikat, ampak ji ni šlo najbolje...

LENA
Verjamem.

ANDREJ
Sta poskusili tudi delat lončke iz gline pa je bilo neuspešno...

LENA
Razumem.

ANDREJ
Kuhanje... ji tudi ne ustreza.

LENA
Nima živcev za takšne reči.

ANDREJ
Vrtnarjenje je bilo čisti polom.

LENA
Je vse uvenelo?

ANDREJ
Niti zrastle ni.

Aha. **LENA**

Nekaj časa jo je veselilo slikanje. **ANDREJ**

Aja? **LENA**

Ampak samo kakšne tri dni... **ANDREJ**

Vida je imela ful potrepljenja z njo. **LENA**

Ja. **ANDREJ**

Kaj, če vaju kdaj z Zalo obiščeva? **LENA**

Ne. Raje ne. **ANDREJ**

Zakaj ne? **LENA**

Ker je Vida še precej utrujena... **ANDREJ**

Razumem. **LENA**

Kako je Alen? **ANDREJ**

Kdo? **LENA**

A ni Alen? **ANDREJ**

Misliš Adam? **LENA**

Ja, Adam. **ANDREJ**

V redu. **LENA**

A postaja resno? **ANDREJ**

Bomo videli. **LENA**

S čim se pravzaprav ukvarja? **ANDREJ**

Razvija neko idejo o namizni svetilki, v katero bi samo pihnil in bi se ugasnila kot sveča. **LENA**

V katerem podjetju pa? **ANDREJ**

To sam od sebe razvija. **LENA**

Se pravi, da nima službe? **ANDREJ**

A imaš kaj proti? **LENA**

Ne. **ANDREJ**

Dobro. **LENA**

Ideja s svetilko zveni zanimiva. Če pride kdaj na trg, mi povej, jo bom kupil. **ANDREJ**

Če pride? **LENA**

Oprosti. Ko pride. **ANDREJ**

Bom. **LENA**

Pa Tim? **ANDREJ**

Kaj s Timom? **LENA**

Kako je? **ANDREJ**

Tudi v redu. **LENA**

Že dolgo ga nisem videl. **ANDREJ**

Vem... Mogoče ga dobim čez božič. **LENA**

Z Zalo v hiši? **ANDREJ**

Ja, zakaj bi bila to težava? **LENA**

Ne vem. Pač. **ANDREJ**

Zala ga ima ful rada. **LENA**

Ja, vem... **ANDREJ**

Itak je božič še daleč. **LENA**

Ja. **ANDREJ**

Mogoče bo pa Zali všeč, da skupaj krasimo smrekico pa jaslice postavljamo. Vedno se je rada igrala z jaslicami, ko je bila mlajša. **LENA**

Ja, se spomnim... **ANDREJ**

Se spomniš, ko je enkrat skrila vse ovce, ker naj bi jih volk pojedel? **LENA**

Ja. Fotru se je skoraj zmešalo, ker tri dni ni hotela povedat, kam jih je skrila. **ANDREJ**

Ja. Drl se je. **LENA**

Ja. **ANDREJ**

Ti si bil na njegovi strani. **LENA**

Nisem. **ANDREJ**

Si. **LENA**

Nima veze. **ANDREJ**

V resnici res nima. **LENA**

Ja. **ANDREJ**

Ja. **LENA**

Kaj si pa mislila kuhat? **ANDREJ**

A danes? **LENA**

Ne, za božič **ANDREJ**

Nimam pojma. To je še daleč. **LENA**

Ja, saj je res. **ANDREJ**

Ja. **LENA**

Z Vido bova mogoče pekla pljučno pečenko. **ANDREJ**

To zveni okusno. **LENA**

Ja. V listnatem testu. **ANDREJ**

Aja? **LENA**

Ja. Pa slivami. **ANDREJ**

Zanimivo. **LENA**

Trik je v pravilni kombinaciji začimb. **ANDREJ**

Timijan? **LENA**

Definitivno. Pa malo rožmarina. **ANDREJ**

Super. Žajbelj? **LENA**

Ne, žajbelj ne paše na to. **ANDREJ**

Mogoče pa res ne. **LENA**

Ja. **ANDREJ**

Ja. **LENA**

Kako služba? **ANDREJ**

Gre. **LENA**

Si zadovoljna z njo? **ANDREJ**

Ne. **LENA**

Ampak jo boš obdržala? **ANDREJ**

Moram. **LENA**

Zakaj? **ANDREJ**

Potem imam boljše opcije za skrbništvo... **LENA**

Kaj pravzaprav delaš? **ANDREJ**

Težko razložiti. **LENA**

Prav. **ANDREJ**

(več trenutkov tišine)

A je bilo dovolj za danes? **LENA**

Ja. Lepo bodi. **ANDREJ**

Ti tudi. **LENA**

(Andrej odide)

6. PRIZOR

Rano jutro. Lena nesrečno sedi, gleda v prazno, pije pivo in kadi cigareto. Vstopi Zala, ki se ji vidi, da je ravno vstala.

ZALA

Si že pokonci?

(Lena zmaje z glavo)

A je kaj narobe?

(Lena je tiho)

Spet piješ.

(Lena prikima)

Pa tako dobro ti je šlo.

(Lena prikima)

Še nekaj mesecev bi zdržala pa bi lahko spet zaprosila za skrbništvo.

(Lena prikima)

Pa bodo vedeli?

LENA

Kaj?

ZALA

Da si pila.

LENA

Ne vem. V tem trenutku mi je vseeno. Vse je tako zjebano.

ZALA

Kaj je zjebano?

LENA

(tiho)

Helena se je ubila.

ZALA

Kaj?

LENA

Helena je naredila samomor.

ZALA

Sranje.

LENA

Ja.

ZALA

Kdaj?

Včeraj. **LENA**

Pa kaj veš zakaj? **ZALA**

Spet se je začela drogirat. **LENA**

Spet? **ZALA**

LENA
V pismu je napisala, da ne more več. Da to ni življenje, če je cilj vsakega dneva samo to, da čim manjkrat pomisliš na heroin. Da ne vidi smisla v dnevu, ki je uspešen samo zato, ker si ni našopala doze v žilo.

(tišina)

Fak. Če pomislim, kakšna je bila petnajst let nazaj. Najbolj sončen človek, ki je obstajal na tem planetu. Nisi mogel biti slabe volje, če si njo zagledal in se ti je nasmehnila s tisto otroško iskrico v očeh...

(tišina)

Ampak ta nedolžna iskrena iskrica seveda ne more trajati večno. Ne na tem planetu, ki je v stanju, kakršen je sedaj. Včasih se mi je zdelo, da kdorkoli je prišel v stik z njo, je imel načrt samo uničiti to njeno iskrenost. In malo po malo...

(tišina, Lena si prižge novo cigareto)

So jo uničili.

ZALA
Ta sistem ni narejen za šibke.

LENA
Ne, ni. Ljudje smo pizde.

ZALA
Ja. Nad nami je temperatura toliko pod ničlo, da bi vsi zmrznili, in pod nami je lava in tako visoka temperatura, da bi se vsi scvrli. In mi smo pristali tu na Zemlji, ki bi morala biti zeleni raj, z idealnimi pogoji za bivanje, ampak mi se ne oziramo na mraz nad nami in vročino pod nami, ampak se koljemo, ranimo, ubijamo in varamo tu, v zelenem rajju.

LENA
(prikima)
Mogoče bo en dan resnično prišlo do apokalipse in bo ta svet propadel in z njim vsi ljudje pomrli in, če je nekje res nek stvarnik, ki je vse to ustvaril, bo gledal to izumrtje in si rekel: »Hvala bogu, tako ali tako niso znali biti srečni.«

ZALA
(odsotno prikima)
Ja...

LENA

Kdaj je vse skupaj postalo tako zjebano? Če pomislim, kako sem bila stara dvanajst let in sem si mislila, da bom, ko bom velika našla neko stalno službo, spoznala nekoga, se zaljubila, poročila in imela otroke in bo vse srečno do konca svojih dni. Kot v pravljici... In sedaj? Niti štirideset let še nimam, službe ves čas izgubljam, za sabo imam že pet propadlih resnih zvez, borim se z alkoholizmom, svojega otroka vidim dvakrat na mesec in moja najboljša prijateljica je naredila samomor... Nisem si nikoli mislila, da bo vse tako zjebano.

(Lena izpije do konca)

Greva spat?

(Zala prikima)

Si vzela tablete?

(Zala prikima)

Dobro. Dobro. Jutri bo bolje.

7. PRIZOR

Adam sedi na kavču in bere časopis. Vstopi Zala.

ADAM

Živjo.

(Zala ne odgovori, prične se slačiti. Adam obnemi. Zala se do konca sleče, gre do Adama, umakne časopis iz njegovi rok in mu sede v naročje. Adam ne ve, kaj bi. Zala ga poskuša poljubiti. Adam se nekaj časa umika, nato jo prime okoli bokov in poljubi. Vstopi Lena, zagleda prizor na kavču, zavije z očmi in zmaje z glavo. Adam šokirano vstane in vrže golo Zala s svojega naročja na tla)

ADAM

Lena, ni tako kot je videti...

LENA

(pogleda njegovo mednožje)

Mhm. Trd kurac imaš, veš.

ADAM

(si zakrije mednožje z rokami)

Nisem vedel, kaj bi...

LENA

(naveličano)

Adam, ti pejd domov, se bova kasneje pogovorila. Zala, ti se pa prosim obleči.

(Zala se prične oblačiti)

ADAM

Lena...

LENA

Sam pejd.

(Adam odide, Lena zavzdihne. Zala se do konca obleče)

ZALA

Kje si pa bila?

LENA

Na govorilnih urah.

ZALA

A to moraš?

LENA

Kaj če moram?

ZALA

Saj nimaš skrbništva.

LENA

(potrpežljivo)

Tudi če nimam skrbništva, je Tim moj otrok in me zanima, kaj se z njim dogaja.

ZALA

Pa te res?

LENA

Kaj če me res?

ZALA

Če te res zanima, kaj se z njim dogaja.

LENA

Seveda me. Moj sin je, devet mesecev je rasel v meni, iz mene se je rodil, rada ga imam, moje gene ima...

ZALA

Ja, ampak ima tudi Juretove gene.

LENA

In?

ZALA

Ne vem. Precej neuspešnih zvez je za tabo. In ostanke ostalih zvez si lahko preprosto stran zmetala... Pohištvo, obleke, avto, stanovanje... Kot da nisi hotela stalnih opomnikov, kako ti je spodletelo, kako si bila prizadeta in kako si jokala. In si se preselila in si kupila nove reči. Ampak Tima moraš pa ves čas gledati... In ne samo to. Tim nima tvojih rjavih oči, ampak ima Juretove modre oči. Vsakič, ko ga pogledaš v oči, vidiš oči svojega bivše ljubezni, ki te je zavrgla.

LENA

(rahlo jezna)

Zala, vem, kaj delaš in ti že sedaj povem, da se mi ne ljubi.

ZALA

(zaigrano naivno)

Kaj pa delam?

LENA

To, kar vedno počneš. Provociraš. In danes nimam živcev za to.

ZALA

A me imaš zato pri sebi?

LENA

Zakaj zakaj zato zato, naj bi te imela pri sebi?

ZALA

Ker pogrešaš biti mama. Ker pogrešaš skrbeti za nekoga in ga vzgajati. Ko enkrat postaneš mama, postaneš mama za vedno. Tega ne moreš spraviti iz svoje narave.

LENA

Verjemi, da bi bilo veliko lažje skrbeti za Tima kot zate...

ZALA

In ker po zakonu ne moreš svoje materinske narave izražati na Timu, si jo namesto tega preusmerila name.

LENA

Nikoli nisi bila mama, zato ne govori, ker nimaš pojma, kako je to.

ZALA

Veš, kaj sem se spraševala?

LENA

(mrzlo)

Kaj?

ZALA

A se ti kdaj vprašaš, če sploh znaš bit samska?

LENA

Zala, ne ljubi se mi!

ZALA

Ne, resno... Od svojega sedemnajstega leta si ves čas v zvezah. Maksimalno en mesec si bila sama... A bi znala bit sama?

LENA

Bi.

ZALA

A se ti ne zdi, da mogoče mal preveč potrebuješ potrditve od nasprotnega spola?

LENA

Kaj?

ZALA

Ves čas trdiš, da si feministka pa da zagovarjaš žensko emancipacijo... Ampak če res tako zelo zagovarjaš žensko emancipacijo, zakaj potem ves čas potrebuješ potrditve nasprotnega spola?

LENA

Ne potrebujem nobene potrditve.

ZALA

So ženske, ki se ženejo za moškim zato, ker ga hočejo. In so ženske, ki se ženejo za moškim zato, ker ga rabijo.

LENA

Pa kdo je tebe razglasil za sodnico vsega?

ZALA

Se ti zdi, da ne bi obstajala, če ne bi nekdo ves čas bil ob tebi, skrbel zate, te občudoval, ti izkazoval nežnosti...

LENA

Zala, dve uri sem se mogla z mojim bivšim ukvarjat. Verjemi, da nimam živcev trenutno.

ZALA

Samo pogovarjat se skušam.

LENA

Ti imaš tudi svojevrstne definicije pogovora.

ZALA

To ni pogovor?

LENA

Ne. To ni pogovor. To je tvoj poskus žretja živcev. In nisem dovolj neumna, da bi padla na to, ker te precej dobro poznam.

ZALA

Poznaš me, kaj?

LENA

Ja, poznam te. Poznam tvoje razmišljanje, poznam tvoje načine in nimaš šanse, da mene tako zelo sprovciraš, kot si sprovcirala Andreja, pa še celo goro drugih ljudi. Bi se mogla precej potruditi, da me spraviš ob pamet. Zato te prosim, da nehaš poskušat.

ZALA

Če ti tako praviš.

LENA

Ja, jaz tako pravim.

ZALA

Prav.

LENA

Prav.

ZALA

Prav.

Prav. **LENA**

Prav. **ZALA**

Lahko se greva tudi to igrico cel večer. **LENA**

Katero igrico? **ZALA**

Igrico, kjer neprestano praviva druga drugi prav. **LENA**

Prav. **ZALA**

Prav. **LENA**

Prav. **ZALA**

Prav. **LENA**

Prav. **ZALA**

Prav. **LENA**

Prav. **ZALA**

Prav. **ZALA**

Prav. **LENA**

Ma, poln kurac te imam! **LENA**

(Lena jezno odide, Zala skomigne z rameni)

8. PRIZOR

Zvočni posnetek.

PSIHIATER

Povej kaj.

ZALA

Kaj?

PSIHIATER

Ne vem. Kaj lepega.

ZALA

V meni ni več čisto nič lepega. Ne morem se spomniti niti ene lepe reči. Ne morem izreči niti ene lepe misli ali želje. Vsi moji lepi spomini se mi zdijo samo še zgodbice, ki so se pripetile drugim ljudem. Rada bi povedala kaj lepega. Ampak v meni ni več čisto nič lepega, kar bi lahko povedala. Čutim samo še gnus in odpor.

PSIHIATER

Do česa?

ZALA

Do vsega. Želiš si pomagati, ampak je vsega preveč. Za enega, ki ga rešiš, dobiš še pet novih, ki bi rabili pomoč. In trupla se pričnejo kopičiti. Pričneš jih sovražiti. Pričneš jih sovražiti, ker se tok ne ustavi in ne ustavi. Gnusijo se ti. Nato se ti prične gnusiti družba, ki je kriva za vsa trupla. Nato se ti pričnejo gnusiti ljudje, ki jim ni mar, da je toliko trupel. Nato se pričneš gnusiti samemu sebi, ker si bil tako naiven.

9. PRIZOR

Noč. Lena sedi na kavču, gleda predse, kadi cigareto in pije viski. Vstopi Adam. Lena ga ošvrkne s pogledom in se nato zazre nazaj predse. Adam je v zadregi, ne ve točno, kaj bi rekel. Po nekaj trenutkih končno spregovori.

ADAM

Lena, jaz ne vem, kaj je bilo tisto popoldne... Oprosti.

LENA

(skomigne z rameni)

Saj je vseeno.

ADAM

Naga je prišla, cela depilirana, ampak res cela sveže depilirana, mi sedla v naročje in... ne vem.

LENA

Adam, v redu je. Nisem jezna nate.

(Adam prisede k njej na kavč, nekaj časa sta v tišini)

LENA

(zmaje z glavo)

Gre samo zato, da... Ne vem.

ADAM

Kaj?

LENA

Ne vem. Zala vse po vrsti provocira in manipulira. Ampak vedno sem nekako mislila, da sem jaz pa meja. Da obstaja neka nevidna, močna, sestrška vez in da mene pa ne bo skušala raniti... Očitno sem narobe mislila.

ADAM

A sta z bratom kdaj razmišljala, da bi jo dala k psihiatru?

LENA

Nisva samo razmišljala o tem. Poslala sva jo k psihiatru. Pri treh različnih je bila pa ji nobeden od njih ni znal pomagat. Vsak ji je predpisal še tri dodatne diagnoze pa ji predpisal še kakšne tablete zraven, to je bilo pa to. Itak je manipulirala tudi z njimi. Prvega je prepričala, da je nehal delat kot psihiater. Tip je dal odpoved in si kupil kmetijo. Sedaj se preživlja z izdelovanjem skute, sira in drugih mlečnih izdelkov in v bistvu mu ne gre slabo. Od njega kupujem kozji sir. Ful je dober. Brez konzervansov in stoodstotno naraven. Ga hočeš poskusiti?

ADAM

Ne zdaj.

LENA

Z drugim psihiatrom se je dol dala. Nato se je on zaljubil vanjo in pustil svojo ženo pa tri otroke zaradi nje... In ko ji je to povedal, se mu je tako zelo začela smejati v glavo, da je na koncu on potreboval psihiatra.

ADAM

(presenečeno)

Vau.

LENA

In tretjega je pripravila do tega, da jo je fizično pretepel. Ne vem, kako ji je to uspelo. Očitno ga je dovolj sprovcirala in na eni seji so mu živci in samokontrola popustili in jo je pričel mlatiti. Tako jo je namlatil, da je bila cela modra. Z zlomljenim nosom. In dvema polomljenima rebrema. Po tem je licenco izgubil... Po tem sva se z Andrejem odločila, da je ne bova več silila k psihiatru, ampak da bova poskušala sama poskrbeti zanj, ker sva edina, ki jo še kolikor toliko poznavata.

ADAM

In sedaj manipulira in provocira vaju.

LENA

Ja. Nihče ni prepričan, kaj točno se je v tistih dveh letih, ko je tam doli opravljala prostovoljno delo, dejansko zgodilo. Še Zala sama ne ve, če mene vprašaš. Kaj točno je videla in kaj doživela. Katere zgodbe, ki jih pove so resnične in katere ne. Kaj si je izmislila in kaj potlačila. Kaj vse si je njen obrambni mehanizem izmislil, da bi potlačil in zanikal realnost. Vem, samo, da se ona nikoli ni zares vrnila, ampak samo njena senca, kompleksi in travme.

(Lena obmolkne, Adam čaka, da nadaljuje)

Že ko je bila mala, je ves čas gledala poročila in brala časopise. Bila je fenomen male osemletne punčke, ki je zagrenjena, ker se toliko slabih reči dogaja na svetu, ampak nihče nič ne naredi glede tega. Samo o tem je govorila. Po nekaj časa je ati odpovedal naročnino na časopis in ji prepovedal gledat televizijo. Kupil ji je goro igrač, ki naj bi bile primerne za njeno starost. Ampak ona je vseeno samo o tem razmišljala.

(Lena izpije zadnji požirek viskija in si gre nalit nov kozarec, vstopi Zala z mrtvim pogledom na obrazu, Lena jo opazi)

LENA

(prijazno)

A ne moreš spati?

ZALA

Ne.

LENA

(Adamu)

Bolje bo, da greš.

(Adam prikima, vstane in odide, ko odide Zala plane v jok)

ZALA

Jaz samo hočem, da se to neha! Jaz hočem samo normalno spat, ampak ne morem normalno spat, ker potem sanjam in ko sanjam vse postane nazaj živo!

(Lena jo objame)

Jaz samo hočem, da se to neha.

LENA

Vem, ljubica, vem. Saj se bo.

ZALA

Oprosti, ker sem skušala poseksati Adama.

LENA

V redu je.

ZALA

Nisem ga zares želela. Niti privlači me ne. Ne vem, zakaj sem to naredila. Včasih si ne znam pomagat.

LENA

Vem.

ZALA

In oprosti, ker bom še poskušala.

LENA

In kolikokrat misliš še poskusit?

ZALA

Ne vem. Verjetno dokler mi ne uspe.

LENA

In ko ti uspe?

ZALA

Ko mi uspe, hočem, da me udariš in zmerjaš.

LENA

To se ne bo zgodilo.

ZALA

Ampak jaz hočem, da se.

LENA

No, pa se ne bo.

ZALA

Lena, nekaj ti moram priznati.

Kaj? **LENA**

Jaz sem kriva, da ne boš dobila skrbništva. **ZALA**

Nisi. Nehaj si izmišljevati. **LENA**

Pa sem. **ZALA**

Nehaj. To je bila samo še ena poteza mojega bivšega, da se maščuje. Bom že poskrbela za to. **LENA**

Tvoj bivši ni nič kriv. **ZALA**

Seveda je. Odkar sva se ločila se mi skuša na vse načine maščevati. **LENA**

Klicala sem socialno. **ZALA**

Kaj si klicala? **LENA**

Socialno. **ZALA**

Kdaj si klicala socialno? **LENA**

Malo preden so ti zavrgli obravnavo za sodišče. **ZALA**

In kaj si jim rekla? **LENA**
(Zala molči)

Zala! Kaj si jim rekla?

Da spet piješ. **ZALA**

Kaj?! **LENA**
(plane pokonci)

Ja... **ZALA**

(Lena nekaj trenutkov zgroženo gleda)

LENA

Ne vem. A lažeš ali ne lažeš. Ne vem. Ali si to dejansko naredila ali si se izmislila ali dejansko razmišljaš, da bi to naredila... ne vem. Preprosto ne vem. A lažeš? Povej, če lažeš?

ZALA

Sem se tebi že kdaj zlagala?

LENA

Ja.

ZALA

Ne, tebi se ne bi nikoli zlagala.

LENA

Ne verjamem ti več.

ZALA

(prične še jokati)

Pa ne še ti. Ista si kot Andrej.

LENA

Nisem ista kot Andrej. Ampak ti z mano ravnaš enako kot z Andrejem.

ZALA

(otroško odkimava z glavo)

Nisem.

LENA

Nisi? Prav. Potem mi pa povej, od kje je bila dejansko tista modrica, ki si jo imela okoli očesa, ko si se vselila k meni.

(Zala molči)

No, če si z mano iskrena, mi povej. Od kje je bila tista modrica?

ZALA

Nočem.

LENA

Nimaš izbire.

ZALA

Andrej me je udaril.

LENA

(ni presenečena)

Zakaj te je Andrej udaril?

Zato. **ZALA**

Zakaj? **LENA**

Zato. **ZALA**

Zala, povej. **LENA**

ZALA
(oklevajoče)
 Ker je Vida zaradi mene imela splav in skoraj umrla.

Skoraj si ubila človeka. **LENA**

Nisem želela. **ZALA**

Nima veze. **LENA**

ZALA
 Nisem vedela, da je to lahko smrtno zanjo. Jaz sem želela samo splav.
(začne jokati)
 Tudi nisem želela, da Helena naredi samomor.

LENA
(šokirano)
 Kaj?!

ZALA
 Jaz sem ji samo rekla nekaj reči. Nisem vedela, da bo tako zares vzela.

LENA
 In kaj si ji rekla?

ZALA
 Malo sem jo zmedla... Glede njene seksualnosti... In kokain sem ji ponudila. Če bi ji slučajno zapasalo...

LENA
(šokirano in odsotno)
 Če bi ji slučajno zapasalo...

ZALA
 Nisem hotela tega, Lena, verjemi. Vsaj ti mi verjemi.

LENA

Vem, da nisi hotela, da se tako konča, ampak zaradi tebe se je tako končalo...

ZALA

(otroško žalostno)

A si jezna name?

LENA

(zavzdihne, jo objame in pogladi po glavi)

Greva spat, prav?

(Zala otroško prikima)

10. PRIZOR

Zala sedi za mizo s srečnim izrazom na obrazu in se z britvico reže po rokah. Po mizi je raztresena kopica različnih tablet in izpraznjenih stekleničk za tablete. Vstopi Lena s kanglico v roki.

ZALA

(srečno)

Lena! Končno sem našla pravo kombinacijo tablet! Nič več me ne boli. Nič več ne čutim! Čisto nič.

LENA

(utrujeno prikima)

Lepo, ljubica.

(Zala se naprej srečno reže, Lena prične po tleh polivati tekočino iz kanglice. Ko se kanglica izprazni, sede poleg Zale in si prižge cigareto)

LENA

Spomnim se, kako se te prinesli kot dojenčico iz porodnišnice... Osem let sem imela. Tako majcena si bila. In zasovražila sem te. Ker ni bila več vsa pozornost na meni. Nisem bila več najmlajša. Še bolj sem te zasovražila leto kasneje, ko sem morala deliti sobo s tabo. Ampak, naj sem še tako mislila, da te ne maram, sem vseeno vsako noč hodila preverjat, če še dihaš. Ves čas me je bilo strah, da bi majceno bitjece v zibelki v kotu nehalo dihati... Ne ve vsak, kako je imeti sestro. Kako zelo včasih misliš, da jo sovražiš, ker jo gledaš v oči, in v njenih očeh vidiš svoje napake in svoje napačne odločitve. Ne moreš je dejansko sovražiti. Ker če sovražiš njo, sovražiš tudi sebe. Želiš si, da ta druga oseba, ki ima v sebi toliko tebi podobnega, ne bi naredila istih napak kot ti. Da ne bi bila ranjena zaradi istih napačnih odločitev. Istih ljudi. In si želiš, da bi jo lahko obvarovala pred vso bolečino, ki jo prizadene, ki jo je prizadela, ki bi jo lahko prizadela in ki jo prizadene... Ampak to seveda ne gre.

(Lena obmolkne, nato objame Zalo in jo poboža po laseh. Zala ne reagira, ampak še vedno s srečnim pogledom strmi v kri pred sabo. Leni prične iti na jok)

Neskončno te imam rada, veš. Vedno sem te imela in vedno te bom imela. Upam, da to veš. In upam, da veš, da bo v mojem srcu vedno prostor, v katerem boš ti, ker sestre se ne da zamenjati.

(Lena globoko vdihne in si obriše solze. Nato vstane in se napoti proti vratom. Preden odide skozi vrata vrže prižgano cigareto na tekočino, ki jo je pred tem polila po sobi. Tekočina se v trenutku vname. Lena odide skozi vrata ne da bi se ozrla, Zala z zanimanjem opazuje plamene)

11. PRIZOR

Zala poje pesem Peggy Lee: Is that all there is.

I remember when I was a very little girl, our house caught on fire.
 I'll never forget the look on my father's face as he gathered me up
 In his arms and raced through the burning building out to the pavement.
 I stood there shivering in my pajamas and watched the whole world go up in flames.
 And when it was all over I said to myself,
 "Is that all there is to a fire?"

Is that all there is?
 Is that all there is?
 If that's all there is my friends
 Then let's keep dancing
 Let's break out the booze and have a ball
 If that's all there is.

I know what you must be saying to yourselves.
 "If that's the way she feels about it why doesn't she just end it all?"
 Oh, no, not me.
 I'm in no hurry for that final disappointment.
 'Cause I know just as well as I'm standing here talking to you,
 That when that final moment comes and I'm breathing my last breath
 I'll be saying to myself-

Is that all there is?
 Is that all there is?
 If that's all there is my friends
 Then let's keep dancing
 Let's break out the booze and have a ball
 If that's all there is

-KONEC-